

За наукові КАДРИ

Орган партбюро, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 12 (562) Четвер, 10 квітня 1958 р. Ціна 20 коп.

ЗВІТИ І ВИБОРИ ПРОВЕСТИ ОРГАНІЗОВАНО

Звітно-виборна кампанія в комсомольських організаціях проходить з 1 квітня по 1 травня, в період, коли радянські люди, натхненні історичними рішеннями І-ої сесії Верховної Ради Союзу РСР п'ятого скликання, активно включаються в соціалістичне змагання за виконання цих рішень. В житті комсомолу в цьому році відбудуться значні події: 15 квітня розпочинає свою роботу XIII з'їзд комсомолу, в жовтні комсомол святкуватиме своє славне 40-річчя. В липні комсомол України разом зі всім українським народом відзначатиме 40-річчя Комуністичної партії України.

Все це вимагає посилення політико-виховної роботи комсомольських організацій, а особливо комсомольських груп — основних ланок всієї роботи. А тому комсомольські керівники повинні усвідомити, що звіти і вибори в комсомольських організаціях необхідно провести організовано, на високому рівні, під знаком гідної зустрічі XIII з'їзду комсомолу і 40-ої річниці ВЛКСМ. Треба домогтися виконання тих зобов'язань, які взяла на себе комсомольська організація університету.

Уже перші звітно-виборні збори в групах і на курсах, що відбулись за цей період (на біологічному факультеті, на II і IV курсах геолого-географічного факультету і т. д.), показали зростаючу активність комсомольців, їх непримиренне ставлення до недоліків у роботі комсомольських організацій, накреслили конкретні заходи для поліпшення роботи. Особливо слід відзначити комсомольські звітно-виборні збори в 6-й групі III курсу біологічного факультету (комсорг Н. Коломієць), на II курсі геолого-географічного факультету (секретар бюро Л. Біба), на IV курсі геолого-географічного факультету (секретар бюро Т. Рябчук).

Добре пройшли звітно-виборні комсомольські збори і на II курсі біологічного факультету. Після звіту секретаря бюро курсу тов. Підмазко виступили комсоргани груп тт. Гайко, Мерзескул, Реутова, Островська та інші, члени бюро курсу тт. Нестерова, Піщальникова, комсомольці тт. Тараненко, Дубінський та інші. Всього на зборах виступило 17 осіб. Виступаючи загострили основну увагу на недоліках, вносили пропозиції щодо покращення роботи. Вони піддали критиці бюро і комсоргани груп за те, що останні недостатньо займалися питаннями навчання та політико-виховної роботи, конкретно не знали, чим і як живе кожен комсомолец групи, за те, що слабким був контроль за перевіркою виконання доручень, що не було проведено жодних тематичних комсомольських зборів курсу, що на курсі немає справжнього спаяного дружнього колективу і т. д. На зборах було прийняте розгорнуте рішення, направлене на поліпшення роботи і обрано новий склад бюро курсу.

Та незважаючи на високу активність на зборах і всебічне та ділове обговорення звіту, і ці збори не були позбавлені недоліків. Основним з них була недостатня організованість: окремі комсомольці виступали по 2—3 рази, навіть без дозволу президії зборів, неодноразово чулися вигуків з місць.

В V групі II курсу біологічного факультету (комсорг В. Реутова) комсорга обрали відкритим голосуванням.

Допущено недоліки при проведенні звітно-виборчих зборів і на інших курсах.

Зірвалися збори на I курсі геолого-географічного факультету (секретар бюро Л. Бондарець).

Через неяку значної кількості комсомольців трапляються перенесення намічених термінів проведення зборів.

Щоб організовано провести звіти і вибори в комсомольських організаціях, ми повинні значно підняти рівень внутрішньої роботи, посилити вимогливість до комсомольців, постійно роз'яснювати членам ВЛКСМ їх права та обов'язки перед комсомолом, народом, добиватись організаційно-політичного зміцнення комсомольських організацій в групах, на курсах, факультетах.

Проведення звітів і виборів вимагає від нас докорінного поліпшення справи добору, виховання та навчання комсомольських кадрів, особливо комсоргани груп і курсів. Необхідно постійно піклуватись про ідейну загартованість кадрів, виховувати кадри і актив в дусі вимогливості, високої відповідальності за доручену справу, сміливіше висувати на керівну роботу в комсомольських групах, комсомольських організаціях курсів і факультетів тих комсомольців, які добре зарекомендували себе на роботі в комсомольській організації, виконуючи те чи інше конкретне доручення.

Звіти і вибори в комсомольських організаціях повинні пройти під знаком гострої критики і самокритики недоліків у роботі комсомольських організацій та окремих комсомольців.

Критика і самокритика на звітно-виборних зборах повинна бути дійовою, цілеспрямованою. Необхідно ширше використовувати критику і самокритику і для виховання комсомольських кадрів в дусі непримиренності до недоліків.

Комсомольському активу необхідно зробити так, щоб жодне з критичних зауважень комсомольців не залишилось без уваги. А комсомольці, в свою чергу, повинні не лише критикувати і давати цінні пропозиції, але й особисто брати участь в їх виконанні, добиватись, щоб їх пропозиції і критичні зауваження активно сприяли покращенню роботи комсомольської організації.

3—4 квітня в нашому університеті проходила науково-теоретична конференція, присвячена обговоренню навчального посібника «Історія СРСР (епоха соціалізму)». Конференція була організована деканатом і партбюро історичного факультету. В конференції взяли участь працівники кафедр історичного факультету, суспільних наук, науковці міста, представники Чернівецького університету, студенти старших курсів істафаку, а також члени авторського колективу—кандидат історичних наук Ю. А. Поляков та Л. С. Рогачевська. Необхідно відзначити, що вихід в світ навчального посібника з історії СРСР епохи соціалізму є значною подією в розвитку радянської історичної науки, бо узагальненої праці з історії радянського суспільства до останнього часу не було. Все це надзвичайно утруднювало вивчення курсу. Посібник, підготовлений до видання Академією наук СРСР і Міністерством вищої освіти, є цікавим джерелом для студентства, пропагандистів, лекторів, для самостійно вивчаючих марксистсько-ленінську теорію. Він становить собою першу спробу подати систематичний виклад історії СРСР з часу Жовтневої революції до наших днів.

В цій книзі вірно висвітлюються питання міжнародного і внутрішнього становища СРСР, розкривається політика Комуністичної партії і Радянської держави в економічному, державному і культурному будівництві на кожному етапі історичного розвитку радянського суспільства, подається досить повна картина величезних досягнень нашого народу

ГОРЬКІВСЬКІ ДНІ В ОДЕСІ

Наша країна широко відзначила 90 років з дня народження О. М. Горького. Горьківські дні відзначено в Одесі різними міроприємствами, організованими кафедрами університету разом з Будинком вчених.

З 20 березня по 10 квітня проводились Горьківські читання, присвячені важливим проблемам творчості «буревісника» російської революції «...Горький — основоположник радянської літератури», «Роль В. І. Леніна в ідейному розвитку Горького», «Традиції Горького в радянській літературі», «Горький і українська література», «Горький і російсько-чеські літературні взаємозв'язки».

Були прочитані доповіді доц. П. І. Збандуто «Горький — основоположник радянської літератури», доц. З. А. Бабайцевої «Горький — драматург», кандидата філологічних наук Д. С. Чернявської «Горький і О. М. Толстой», старшого викладача Д. К. Елькснер «Горький і О. Фадєєв».

В день ювілею в Будинку вчених відбувся вечір, на якому з цікавою доповіддю «Горький — великий письменник російського народу» виступила доц. Л. В. Берловська.

Багатолюдну аудиторію зібрав вечір, присвячений Горькому, організований 31 березня в Будинку партосвіти Товариством по поширенню політичних і наукових знань.

На вечорі була прочитана доповідь доц. П. І. Збандуто «Горький — художник соціалістичного реалізму». При цьому великий інтерес був виявлений до зв'язків Горького з Одесою та її пресою.

Для учнів 8—10 класів шкіл Одеси доц. П. І. Збандуто прочитала в лекторії Товариства по поширенню політичних і наукових знань п'ять лекцій на тему «О. М. Горький—буревісник російської революції».

Міроприємства, присвячені горьківським дням, проведені також студентами в школах під час педпрактики.

в розвитку народного господарства за сорок років Радянської влади. Учасники конференції відзначили, що посібник є цінним зібранням фактичного матеріалу, написаний із знанням справи. Але основна увага на конференції була приділена виявленню наявних в книзі недоліків з метою допомогти авторському колек-

тивові в роботі над новим виданням посібника.

Доценти М. Е. Овандер, М. Ю. Раковський, старший викладач І. М. Шутов вказали на недоліки у висвітленні закономірностей розвитку соціалістичного суспільства. Не слід, як зазначив доц. Овандер, книгу з історії СРСР писати у відриві від всевітньої історії, від історії міжнародного комуністичного і робітничого руху.

Доц. К. Г. Мигаль сказав, що в посібнику не знайшли достатнього висвітлення рішення Всеросійських і Всесоюзних з'їздів Рад, недостатньо відбито труднощі соціалістичного будівництва.

В навчальному посібнику, як зазначили доценти А. Д. Савчук, П. Г. Чухрій, недостатньо глибоко висвітлюється проблема мирного співіснування двох систем, боротьба СРСР за мир, за забезпечення колективної безпеки напередодні Великої Вітчизняної війни Радянського Союзу.

Значне місце в книзі відводиться висвітленню керівної і організаторської діяльності Комуністичної партії. Але, зазначає доц. Л. А. Мягчилов, необхідно було повніше показати роль В. І. Леніна і ЦК партії, а також місцевих партійних організацій в боротьбі радянського народу проти іноземної воєнної інтервенції і внутрішньої контрреволюції.

(Закінчення на ст. 3).

На фото: один з кращих дипломатів геолого-географічного факультету Олександр Олійников.

На будівництві Палацу студентів

Величезна площа з кількома деревцями на Комсомольській вулиці. Тут через два роки виросте чудовий триповерховий будинок — Палац студентів міста Одеси. Студенти університету, як і всі студенти міста, зобов'язались допомогти робітникам в цьому будівництві.

Починати випала честь філологам. Двадцять п'ять юнаків енергійно взялися за розкопку каналізаційних труб та проводку зв'язку там, де буде стояти будинок.

Але початок з вини керівників будівництва був дещо невдалий. Виявляється, зробили зайву, непотрібну роботу. Довелося знову засипати рови...

Далі справа налагодилась. Працювали протягом 4-х годин.

— На відкриття Палацу усіх вас запросимо, де б ви не були, — подякував нам керівник будівництва.

— Обов'язково приїдемо.

А. БОРТНЯК.

Конкурс на кращу стінну газету

Партбюро, ректорат, профком, комітет ЛКСМУ та редакція газети «За наукові кадри» оголошують конкурс на кращу стінну газету, присвячений Дню преси.

ПОЛОЖЕННЯ ПРО КОНКУРС

1. Всі стінні газети, що випускаються в університеті, можуть бути подані на конкурс.
2. Кожна факультетська редколегія подає на конкурс всі газети з 1 вересня 1957 р. (3 газети для широкого огляду) разом з гумористично-сатиричними додатками.
3. Огляд газет відбуватиметься з 5 по 20 травня 1958 року.
4. Вимоги, які ставитимуться на огляді до газет, такі:
 - а) Глибоке й широке висвітлення партійного, комсомольського, профспілкового життя;учбової, наукової, культурно-масової, спортивної та інших форм роботи; систематична публікація проблемних статей з найактуальніших питань; пропаганда передового досвіду, а також глибокий аналіз і критика недоліків в учбово-науковій, громадській,
 - б) наявність постійних трибун — комсомольського активіста, науковця, старости і т. д., відділу сатири і гумору та рубрики «Слідами наших виступів».
 - в) різноманітність жанрів (стаття, нарис, репортаж, фейлетон, рецензія, кореспонденція, фотонарис, листи, інформація і т. ін.).
 - г) висока культура мови газети.
 - д) високий рівень художнього оформлення, ілюстрацій
 - е) періодичність випуску.
 - е) участь редколегії як колективного кореспондента в роботі газети «За наукові кадри».
5. Редколегія газети, яка займе 1 місце, нагороджується цінною премією і почесною грамотою, 2-е місце — почесною грамотою.

Партбюро, ректорат, профком комітет ЛКСМУ, редакція газети «За наукові кадри».

У великому актовому

(Репортаж з I концерту олімпіади)

„УНІВЕРСИТЕТСЬКИЙ ПЕРЕЦЬ“

ВИЙШЛИ В СВІТ НОВІ КНИГИ

«Мертві душі» — твір, в якому розповідається про бездіяльність членів комітету ЛКСМУ Шередеко (біологічний факультет), Нагурної (фізико-математичний факультет), і члена профкому Романова (фізико-математичний факультет).

«Як я розвалив роботу студради» — спогади колишнього заступника голови студкому В. Красильникова (історичний факультет).

Антишина, «Мій досвід просипання лекцій». Брошуру можна дістати на філфаці або в гуртожитку по вул. Пастера, 29, кімната 62.

«Як ми обмінюємося «останніми вістями» на лекціях» — колективний твір студенток II курсу фізичного відділу фізмату Львівської, Басс, І. Шевченко, Голуб, Великанової, Сворень та інших.

ЧИ ЗНАЄШ ТИ...

...Коли комсомольці університету включаються в збір металолону і здають обсягну макулатуру?

...Скільки ще раз другорічник Голушенко (хімічний факультет) перекладатиме заборгованість і доки він прогулюватиме лекції?

...Коли профбюро біофаку (голова О.І. Саннікова) візьме на профспілковий облік колишніх студентів Бердичівського інституту?

...Чи допустить деканат біологічного факультету до державних екзаменів студента Матвійчука, який ще за IV курс не здав 2 заліків і якому не зараховано виробничу практику?

НОВИНИ СПОРТУ

У чемпіонаті ОДУ на першість університету по несплаті членських профспілкових внесків чемпіонами виявились викладач кафедри фізвиховання т. Луполовер (29 місяців)

В. ТИХИЙ

і лаборант зоомузею т. Генесін (15 місяців). Остаточні підсумки чемпіонату будуть оголошені після засідання журі, яке відбудеться днями.

Перше місце по кількості доган на хімфаці протягом останніх 2 років тримає студент Осипенко. Систематичні пропуски лекцій, кількаразове перекладання заборгованості, невиконання курсової роботи дають право вважати Осипенка гідним претендентом на виключення з університету.

ПРО ДЕЯКІ «ДОСЯГНЕННЯ»

ОДИН ЛИШЕ фізико-математичний факультет не провів профспілкових зборів, присвячених обговоренню рішень Грудневого пленуму ЦК КПРС про роботу профспілок.

НАИВИЩОГО СТУПЕНЯ запущеності досяг профспілковий облік на тому ж таки фізико-математичному факультеті (голова профбюро тов. Наконечний).

ЖОДЕН з 300 студентів гуртожитку № 2 не з'явився на лекцію доцента З. А. Бабаїцевої про О. М. Горького, хоч завідувач червоним кутком т. Коронівський дуже просив лектора прочитати цю лекцію і від імені студкомом запевняв, що забезпечить явку студентів. Сам Коронівський також на лекцію не прийшов.

— А від кого?
— Та від колишнього агронома від зоотехніка, від вагаря, від вчителя.

— Це від Суботіна, від п'янички?
— Так... Але...
— На бюро Ковальчука слухали?
— Ні. Ми його потім заслухаємо, як Микола Олександрович приїде, хазяїн району.

Ганна Семенівна уважно подивилася на чоловіка.

— Знаєте, Петро Володимирович, у мене, до вас прохання.

— Що?

— Ви почекайте з Ковальчуком. Як член бюро, я проти його зняття. Краше давайте порадимось.

У чоловіка витяглося обличчя.
— Ну що ж, радитись так радитись, — усміхнувся він. — Хай буде так.

— У мене ще одне прохання. Мені здається, що не варт знімати старого Корінчика. Він непогано працює. Я в цьому переконана.

Чоловік затертив пальцями.
— Але ж Корінчик порозпускав персонал. Ніякої дисципліни. Сестри ображають лікарів. Мені якось дружина розповідала...

Ганна Семенівна перебила:
— Я знаю про той випадок. Але і дружина ваша теж винна.

Далі розмова не клеїлась. Незабаром чоловік, поглянувши на годинник, почав прощатися.

— До побачення. Треба йти. Справи чекають.

— До побачення.

Ганна Семенівна якийсь час розглядала свою руку. Потім підвела погляд. Над дверима висіла репродукція з картини Брюлова «Останній день Помпеї». Хтось з техобіниць посадив пляму в самому центрі репродукції, а стерти забув.

Ганна Семенівна поморщилась:
— Чудова репродукція, а пляма все псує. Треба стерти.

В. о. редактора В. В. ФАЩЕНКО.

На диво мало було на концерті художнього читання. А те, що було, — набагато гіршої якості, ніж завжди, за винятком хіба Л. Каменської, яка непогано прочитала уривок з поеми О. Твардовського «Страна Муравия».

Як позитивну рису концерту, особливо першого відділу, слід відзначити велику кількість українських і російських народних пісень і танців. У прекрасному виконанні студентки О. Недобой звучали пісні Гулака-Артемовського «Місяцю ясний» та «Ой казала мені мати». Великий успіх випав також на долю вокального тріо студенток Л. Черехи, М. Тувіченко та Л. Кувшинової, які виконали білоруську народну пісню «Семь женихов».

Квінтет народних інструментів (керівник студент-дипломант В. Кравченко), вокальне тріо в складі студенток III курсу О. Гармаш, В. Мирної та Л. Шабалтій викликають

схвальні оплески слухачів і задоволену посмішку членів журі.

На сцені студентки IV курсу Андреева та Мазнюк. Зачарований чудесною українською піснею «Журавлі», застиг зал. Під довго не стихаючі аплодисменти члени журі одногласно виводять п'ятірки.

Загальне схвалення, веселий сміх викликали інтермедії і концеране у виконанні студентів М. Соколянського (автор концерансу), Н. Лейдермана, І. Бобровського, Л. Ребус, М. Пресич. Плавний, граціозний вальс у виконанні Ж. Каретникової, красний голос Раї Гусак — довго пам'ятатимуть їх студенти.

На жаль, не завжди вдалими були танцювальні номери.

Виступає естрадний оркестр філфаку (керівник — студент II курсу Г. Еліава). Виступ самодіяльних музикантів теж дістав загальне схвалення.

В. ЛЕОНІДОВ.

Ан. Бортняк, В. Мороз

Степану Олійнику

(В день п'ятидесятиріччя)

«Лімузином» пролетіли
П'ятдесят життєвих літ,
Дорогий Степан Олійнику,
Вам шлемо палкий привіт.
Широ вміє Ваша л'ра
Усміхатися до нас.
І стоїть перо-сатира
Наготові повсякчас.

І таке воно колюче —
Не помилює ніяк
Ні тендітних білоручок,
Ні п'яниць, ні забіяк.
А у полі — «дипломати»
И «Імператор» в орденах...
Накачавши тугу скати,
Виліта Хомич на шлях.

Накачавши тугу скати,
Обігнавши струмись-час,
Мчить він прямо на Донбас.
Ви з героями своїми
Вже давно живете там
І піснями молодими
Помогаєте рукам.
Тим рукам, що підіймають
Тонни злата на-гора,
Тим рукам, що наганяють
На панів заморських страх.
Дорогий Степан Олійнику,
Вам шлемо палкий привіт
І бажаєм словосійно
Ще прожить багато літ.

ЖИТТЯ ЖІНКИ

Маленька повість.

— Павле! Що з тобою? — майже закричала вона.
Він тихо застогнав і опустив голову на руки.

Страшна здогадка кліщами стиснула їй серце.
Ганна кинулась до чоловіка. Схопила його голову руками, підвела її, зазирнула в затягнуті димкою очі.

— Що з тобою? — рука її ковзнула вниз на груди Павла. Щось тепле і тягуче вкрило її долоню.
— Кров!

Вона підхопила і перетягла його на ліжко. Розірвала сорочку. Потім зірвалася з ліжка, щоб принести води, але застигла на місці у невимовному розпачливому горі, стиснувши розчепіренними пальцями побіліле обличчя: у чоловіка почалась агонія.

Агонія тривала недовго. Через дві хвилини все було скінчене. Моторошна тиша залякла в кімнаті. Ганна все стискувала обличчя, мов би стримувала крик жаху, що рвався десь з середини.

Зненацька за її спиною почулось якесь шарудіння. Оглянувшись, в дверях сусідньої кімнати стояла дочка, Марія, 15-літня дівчина, чорнява, ще трохи нескладна.

— Мамо, — прошепотіла вона.
Цей шепіт мов би розбудив Ганну. Вона голосно закричала і впала головою на чоловікові груди. Дочка вронувалася до неї, і в цей момент вибух струсував кімнату: хтось кинув у

вікно гранату.
Похорони були на третій день. Ганна ховала дочку і чоловіка. За два дні горе побіліло її голову, зморшками вкрило обличчя.
Хвали з прапорами, музикою.
Хтось виголошував промови... Хтось клявся помститись проклятим куркулям... Хтось ридав.
Ганна була як у ві сні. Не плакала, не кричала, йшла за гробами мовчазна, задумливо сувора, чужа. Довго, застиглим поглядом дивилася, як опускають гроби в могилу, як засипають землею, потім нагнулася, взяла у руки невеличку грудку, кинула в яму і... знепритомніла.
А на третій день її покликали на збори. Вона пішла, байдужа, німа. Мовчки хитнула головою на привітання, мовчки сіла в кутку.
Говорили про колгоспні справи, види на врожай, про якогось коня, що його «підпалив» недбайливий конюх.
Потім взяв слово старий Омельчук. Він довго відкашлювався, м'яв бороду.
— Так, що, лишилися ми без голови, — почав повільно. Він очевидно хотів багато сказати, мабуть цілу промову склав, але в останню мить чи то розгубився, чи може зрозумів, що не годиться його промова:
— Е, та що там говорити! Продовжуй, Ганно, чоловікову лінію, бери колгосп у свої руки...